

Skrivelse vedrørende beretning om den 48. internationale arbejdskonference i Genève 1964.

ARBEJDSMINISTERIET

København, den 22. december 1964.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut art. 19, stk. 5 og stk. 6b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis forretningsområde sagen henhører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 48. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra 17. juni til 9. juli 1964, blev der vedtaget en konvention og en henstilling om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder, en konvention og en henstilling om ydelser i tilfælde af ulykker på arbejdspladsen samt erhvervs sygdomme, samt en konvention og en henstilling om beskæftigelsespolitik. Videre vedtog konferencen 3 dokumenter om ændringer i Arbejdsorganisationsstatut, hvori dels behandles afhængige territorier, dels suspension og udelukkelse af medlemslande som følge af praktiseret apartheidspolitik. Endelig vedtog konferencen en deklaration angående Den sydafrikanske Republiks apartheidspolitik.

Ordlyden af konventionerne, henstillingerne, dokumenterne samt deklARATIONEN tillige med en redegørelse for forhandlingerne ved konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som samtidig hermed fremsendes til folketingets medlemmer.

Konventionen om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder omhandler områder som vedligeholdelse og renholdelse af arbejdslokaler, ventilation, belysning, temperatur, indretning af arbejdspladser, drikkevand, vaske- og sanitetsforhold, siddepladser, omklædningsrum, underjordiske eller vinduesløse lokaler, ubehagelige og usunde eller skadelige stoffer eller processer, støj

og rystelser, første hjælp. Bestemmelserne finder anvendelse på handelsvirksomheder, på virksomheder, institutioner og administrative afdelinger, hvor arbejderne hovedsagelig er beskæftiget ved kontorarbejde, samt på sådanne afdelinger i industri-, mine-, transport- og landbrugsvirksomheder, hvor arbejderne hovedsagelig er beskæftiget ved kontorarbejde.

Konventionen er udformet således, at den kan tiltrædes gradvist, hvorved et ratificerende land kan undtage en eller flere typer af virksomheder fra alle eller nogle af konventionens bestemmelser. Ved udformningen af lovregler og andre bestemmelser skal de respektive arbejdsgiver- og arbejderorganisationer tages med på råd.

Henstillingen om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder giver mere detaljerede regler om de samme spørgsmål, som behandles i konventionen, og udvider samtidig dens område til en række andre virksomheder.

Spørgsmålet om muligheden for Danmarks ratifikation af konventionen og spørgsmålet om, i hvilken udstrækning henstillingens regler efterleves her i landet, undersøges for tiden i arbejdsministeriet.

Konventionen om ydelser i tilfælde af ulykker på arbejdspladsen samt erhvervs sygdomme fastslår, at et ratificerende land ved national lovgivning skal beskytte alle beskæftigede personer mod arbejdsulykker, idet der kun tillades få undtagelser. Ethvert ratificerende land skal nøje definere „arbejdsulykke“, herunder betingelserne hvorunder ulykker på vej til eller fra arbejde betragtes som arbejdsulykke. Der fastslås særlige bestemmelser med hensyn til erhvervs sygdomme. Konventionens bestemmelser med hensyn til ydelser følger bestemmelserne i konvention nr. 102 angående minimumsnormer for social tryghed, og der fastslås specielle mindstekrav angående